

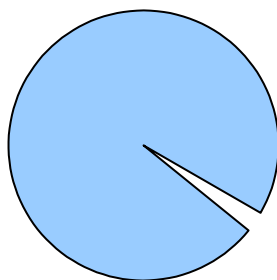
Tiskové prohlášení Kateřiny Neumannové

Praha, 6. ledna 2011

V posledních měsících jsem v souvislosti s některými fakty kolem organizace Mistrovství světa v klasických lyžařských disciplínách v Liberci terčem velmi nevybíravých útoků ze strany mnoha sdělovacích prostředků. Nemohu již pouze přihlížet tomu, že jsem očerňována a pomlouvána.

Především se často mluví o tom, že Organizační výbor pod mým vedením plýtval finančními prostředky. V této souvislosti bývají zmiňovány dvě miliardy korun z veřejných zdrojů a obvykle vzniká dojem, jako bych o nich rozhodovala já osobně. Tato verze je naprosto mylná. Organizační výbor za celou dobu své existence získal od státu na dotacích přes 200 milionů korun. Ostatní prostředky na organizaci šampionátu zasílala Mezinárodní lyžařská federace (FIS). Z nich byla nemalá část utracena ještě před mým nástupem do funkce. Ony zhruba dvě miliardy, o kterých se hovoří, byly investovány prostřednictvím města Liberec a jeho partnera Technické univerzity, a Organizační výbor na ně neměl žádný vliv. Nevybírali jsme ani stavební firmy, ani jsme nerozhodovali o nákupech pozemků či pořizování technologií, neřešili jsme tendry na dodavatele telekomunikačních sítí. O tom rozhodovala rada města, zastupitelstvo a další kompetentní orgány. Organizační výbor pouze definoval požadavky na sportoviště a další infrastrukturu tak, jak vyplývaly z požadavků FIS. Tyto prostředky tedy byly vloženy do různých projektů a jsem přesvědčena, že z valné části nyní slouží celému regionu. Zda byly utraceny vždy racionálně a s ohledem na maximální užitek, to neumím posoudit a není to ani moje práce.

Kdybychom poměr těchto prostředků měli ukázat pomocí grafu, vypadal by asi takto (modrá část jsou peníze, o kterých rozhodovalo město a Technická univerzita, bílá výše jsou prostředky Organizačního výboru, které jsme dostali z veřejných rozpočtů):

Bohužel, v oněch zhruba dvou miliardách různých dotací se již nenašly peníze na některé stavby, které se relativně těsně před mistrovstvím světa ukázaly jako nutné nebo byly vyžadovány našimi partnery z FIS. Tyto stavby musel neplánovaně pokrýt ze svých peněz Organizační výbor. Neříkám, že to je jediný důvod schodku jeho hospodaření, ale je co do významu a vlivu na hospodářský výsledek zásadní. Bohužel tak nebyly proplaceny některé faktury ve výši asi sto milionů korun. Osobně mě tento fakt velmi mrzí.

Podstatné také je, že organizace celého mistrovství byla připravována velmi dlouhou dobu – město Liberec získalo šampionát až na čtvrtý pokus a každá z předchozích kandidatur představovala nemalé náklady. Vždy byly také vytvářeny různé materiály, koncepce a studie. Mistrovství světa tak bylo

připravováno vlastně již od roku 1997, já jsem se toho účastnila pouze symbolicky v roce 2004, kdy jsem pomohla organizátorům k získání práva pořádat šampionát. A pak od července roku 2007 do samotného mistrovství v roce 2009, kdy jsem byla prezidentkou Organizačního výboru s úkolem zajistit v podstatě za každou cenu uskutečnění mistrovství. Pouze připomínám, že v době mého nástupu měly práce značné zpoždění, zbývalo pouze několik měsíců do termínu prvních přípravných soutěží v rámci Světového poháru a celá věc hrozila mezinárodní ostudou. Znovu by to bylo možné zobrazit graficky a modrá část je čas mých předchůdců, bílá pak čas, kdy jsem o organizaci spoluzhodovala já:

Píše se také mnohdy o tomto mistrovství světa, jako by bylo moje – „Neumannové mistrovství...“ To je absurdní, tento šampionát byl především Liberce a kraje, také České republiky. Pomohl propagovat naši zemi – například přímé přenosy z mistrovství vidělo více než 200 milionů diváků po celém světě, především v Evropě. Za kvalitu přípravy a organizaci jsme byli ze strany FIS oceněni a šampionát byl označen za jeden z nejlepších v historii. Podařilo se ho zvládnout i přes nebývalou sněhovou kalamitu, která se v jeho průběhu odehrála. To nebyla zásluha Neumannové, ale Organizačního výboru, jeho pracovníků a také mnoha dobrovolníků. A co se týká rozhodování o penězích, pak Organizační výbor byl kolektivní orgán se sedmi členy, který o podstatných věcech hlasoval, a rozhodovala přitom většina. Tím se nijak nesnažím zbavit odpovědnosti za organizaci šampionátu, ale Organizační výbor mistrovství měl sedm členů, nikoli jednoho – Kateřinu Neumannovou.

Dále bych chtěla velmi zdůraznit další fakt. Po celou dobu příprav měl šampionát plnou politickou podporu ze strany města, kraje i vlády České republiky. Ve chvíli, kdy se ukázalo, že veřejné mínění je – do značné míry díky působení českých sdělovacích prostředků – postaveno proti šampionátu, že si lidé na Liberecku nevzali toto mistrovství za své, a zvláště když sněhová kalamita znemožnila přijet mnoha desítkám tisíc diváků, politická podpora ochladla. Přesto mistrovství v Liberci navštívila řada politických špiček z Čech i zahraničí. Série voleb a značné politické nestability v posledních dvou letech také neprosperovala dohodě o tom, jak řešit vzniklý dluh. Je mi jasné, že v této době, která se vyznačuje velkým tlakem na veřejné rozpočty, bude obtížné pokračovat v rozhovorech o možnostech, jak vzniklý deficit uhradit. Ale na druhé straně nynější stabilní politická situace umožňuje zaujmout k tomuto problému jasné stanovisko, vyvodit důsledky, či se aspoň poučit a neopakovat vzniklé chyby v budoucnu.

Osobně se nevzdávám určité části odpovědnosti za to, že mistrovství světa skončilo schodkem, ale musím se silně ohradit proti tvrzení některých médií, převážně bulvárních, že část prostředků pro šampionát byla využita pro osobní prospěch. Tento schodek se za prvé počal rodit hned na začátku celé organizační práce, dávno před tím, než jsem začala o věcech kolem šampionátu rozhodovat. Již tehdy se utratily desítky milionů v organizační části, i v části investiční. Za druhé schodek v hospodaření dramaticky vzrostl během posledních měsíců a týdnů před mistrovstvím, když město Liberec nemohlo financovat některé nutné dokončovací stavby. Protože historicky neexistovala přesná smlouva mezi statutárním městem Liberec a Organizačním výborem, která měla vzniknout hned na počátku přípravy šampionátu, ale nikdy nebyla podepsána, Organizační výbor nemohl město k těmto stavbám, s nimiž rozpočet Organizačního výboru naprosto nepočítal, nijak donutit. Aby šampionát proběhl na odpovídající úrovni, bylo nutné tyto stavby dokončit a zaplatit. Tehdy se deficit organizátorů rozrostl o další desítky milionů. Za třetí se až během samotného mistrovství staly dvě

věci – přišla nebývalá sněhová kalamita a kvůli hrozbám ekologických aktivistů jsme museli zásadně posílit bezpečnostní opatření. Pouze tyto dvě změny stály Organizační výbor dohromady téměř deset milionů korun. A konečně za čtvrté uznávám, že během samotného šampionátu jsme mohli některé věci udělat úsporněji, například zrušit doprovodné programy, a mohli jsme jistě několik milionů ušetřit. Za to cítím osobní odpovědnost – proto je mou snahou pomoci dosáhnout takové situace, kdy dojde ke snížení schodku šampionátu na co nejnížší sumu. Jsem přesvědčena, že to musí být společná diskuse státu, kraje a města Liberec. Proto jsem také v těchto dnech oslovila osobním dopisem několik stovek politiků, zastupitelů a dalších veřejných činitelů s tím, aby pomohli při hledání cesty k vyřešení tohoto problému.

Kateřina Neumannová, bývalá prezidentka

Organizačního výboru MS FIS 2009 Liberec